

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 13/04-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. marca 2004 predbežne prerokoval sťažnosť J. P. a M. P., obidvaja bytom R., ktorou namietajú porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Okresným súdom v Piešťanoch v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 197/97 a Krajskom súde v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 96/00, a takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti J. P. a M. P. o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

2. Sťažnosť J. P. a M. P. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. októbra 2003 doručená sťažnosť J. P. a M. P., obidvaja bytom R. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústavy“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) Okresným súdom v Piešťanoch (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 197/97 a Krajskom súde v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 96/00.

Sťažnosť sťažovateľov nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). K sťažnosti nebolo pripojené splnomocnenie pre právneho zástupcu na zastupovanie sťažovateľov pred ústavným súdom a sťažovatelia žiadali ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

Ústavný súd listom z 27. novembra 2003 (doručeným sťažovateľom podľa doručky 12. decembra 2003) vyzval sťažovateľov, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy zaslali ústavnému súdu potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch a upozornil sťažovateľov na zákonné podmienky, na základe ktorých môže ústavný súd ustanoviť právneho zástupcu. Sťažovatelia v stanovenej lehote na výzvu ústavného súdu nereagovali, a preto ústavný súd uznesením sp. zn. III. ÚS 13/04 rozhodol, že žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nevyhovuje.

Ústavný súd v uznesení sp. zn. III. ÚS 13/04 zaviazal sťažovateľov, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia predložili ústavnému súdu splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom a poučil ich o tom, že ak tak neurobia, môže byť ich sťažnosť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovatelia listom, ktorý bol doručený ústavnému súdu 19. februára 2004 opätovne žiadali ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu, ale znova nepredložili potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorým by preukázali, že ich pomery im nedovoľujú ustanoviť si právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom. Žiadosť sťažovateľov z 19. februára 2004 o ustanovenie právneho zástupcu podstatne rozširuje argumentáciu v prospech ustanovenia právneho zástupcu, ale nie je podložená potvrdením o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov ani žiadnym iným spôsobom.

Vzhľadom na to, že ústavný súd vo výzve z 27. novembra 2003 poučil sťažovateľov o tom, ktoré zákonné podmienky musia byť splnené na to, aby ústavný súd ustanovil právneho zástupcu a sťažovatelia ani po výzve ústavného súdu tieto podmienky nespĺnili, ústavný súd ich opakovanej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu znova nevyhovel.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho zástupca. V zmysle § 20 ods. 2 citovaného zákona sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie

na zastupovanie sťažovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

K sťažnosti sťažovatelia nepripojili splnomocnenie na ich zastupovanie advokátom ani nepredložili potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorým by preukázali, že ich pomery im nedovoľujú ustanoviť si právneho zástupcu.

Sťažnosť sťažovateľov nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovatelia aj napriek výzve ústavného súdu z 27. novembra 2003 a povinnosti im uloženej v uznesení sp. zn. III. ÚS 13/04 nedostatky svojej sťažnosti neodstránili, hoci boli na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornení.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2004